

Bet. o. lovf. vedr. forskellige skattelove

Til lovforslag nr. L 195. Betænkning afgivet af Skatteudvalget den 27. maj 1997

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove

(Konsekvensændringer m.v. i anledning af lovrevision af kursgevinstloven)

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til skatteministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Endvidere har udvalget modtaget skriftlige og/eller mundtlige henvendelser fra:

Assurandør-Societetet,
De danske Landboforeninger,
Dansk Familielandbrug,
Foreningen af Statsautoriserede Revisorer,
InTax A/S, Integ Gruppen og
Realkreditrådet.

Der er af skatteministeren stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Efter de gældende regler anses aktier, der erhverves på grundlag af tildelte tegningsretter (favørkurs), for erhvervet på tidspunktet for tildelingen af tegningsretten, mens aktier, der erhverves ved udnyttelse af en tildelt køberet, først anses for erhvervet på udnyttelsestidspunktet.

Skatteministeren har i sin kommentar til Novo Nordisk A/S' henvendelse af 14. april 1997 givet udtryk for, at han ikke umiddelbart kunne gå ind for gennemførelse af en harmonisering af anskaffelsestidspunkterne i favørkursituationerne. Skatteministeren er dog opmærksom på, at tegningsretter og køberetter til aktier har mange fælles træk. Skatteministeren vil derfor nærmere overveje, om der eventuelt bør gennemføres en ændring, således at køberetter til aktier og tegningsretter tildelt til favørkurs generelt sidestilles. Med en generel sidestillelse sigtes til, at også andre forskelle end

forskellen i beregning af ejertid inddrages i overvejelserne.

Efter reglerne i aktieavancebeskatningsloven kan personer afstå børsnoterede aktier efter tre års ejertid skattefrit, såfremt kursværdien af personens samlede beholdning af børsnoterede aktier ikke inden for de seneste tre år har oversteget 100.000 kr.'s grænsen, jf. aktieavancebeskatningsloven § 4, stk. 2.

Er den pågældende gift, skal ægtefællens beholdning af børsnoterede aktier medregnes ved vurderingen af, om 100.000 kr.'s grænsen er overskredet. Ægtefæller har således kun ét grundbeløb.

Skatteministeren agter som udløber af det forestående udvalgsarbejde om en systematisk gennemgang af aktieavancebeskatningslovens regler at fremsætte forslag, som giver mulighed for, at ægtefæller hver får et grundbeløb.

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokratiets, Venstres, Det Konservative Folkepartis, Det Radikale Venstres og Centrum-Demokraternes medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de af skatteministeren stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlem af udvalget) vil redegøre for sin stilling til lovforslaget ved 2. behandling. Mindretallet vil stemme for de af skatteministeren under nr. 1, 3 og 5-8 stillede ændringsforslag, men vil stemme imod de øvrige ændringsforslag.

SF bemærker, at virkningen af den foreslåede lovændring, hvor kursværdien af gæld i forhold til beskatning af ejendomsavance

fremover skal opgøres ved aktuelle kurser i stedet for kursen ved gældsstiftelsen, kan illustreres ved følgende eksempel:

A og B har hver købt en ejendom for 2 mio. kr. kontant.

Begge har finansieret den således:
1.000.000 kr. i banklån til variabel rente
1.000.000 kr. i realkreditlån.

Året efter sælger de begge deres ejendom for 2,5 mio. kr. kontant. For nemheds skyld antages, at de ikke har afdraget på deres gæld.

A er heldig. Kursen på hans realkreditlån er faldet, så det nu har en kontantværdi på kun 0,5 mio. kr.

Hans salgsoptilling ser således ud:
Køber overtager banklån 1.000.000 kr.
Køber overtager realkreditlån 500.000 kr.
A får kontant 1.000.000 kr.

Efter gældende regler skal A betale skat af ejendomsavance af 1 mio. kr. Efter de foreslåede nye regler skal han kun betale af 0,5 mio. kr.

A er glad. Han scorede 0,5 mio. kr. i kursgevinst og skal derudover kun beskattes af 0,5 mio. kr., selv om han faktisk fik 1 mio. kr. i kontanter med sig fra handelen.

B er uheldig. Kursen på hans realkreditlån er steget, så det nu har en kontantværdi på 1,5 mio. kr.

Hans salgsoptilling ser således ud:
Køber overtager banklån 1.000.000 kr.
Køber overtager realkreditlån 1.500.000 kr.
B får kontant 0 kr.

Efter gældende regler skal B ikke betale skat af ejendomsavance. Efter de nye regler skal han betale ejendomsavance af 0,5 mio. kr.

B er ked af det og fatter ikke skattevæsenet. Han tabte 0,5 mio. kr. på, at kursen steg på hans gæld, og han skal ovenikøbet betale skat af en ejendomsavance på 0,5 mio. kr., uden at han har fået en krone med sig fra handelen.

Den teoretiske argumentation er, at B slipper af med en opskrevet gæld, og at dette har en kontant værdi for ham.

Men det er svært for B at fatte. Dels fordi han konkret ikke fik fem flade ører med sig fra handelen og derfor ikke har nogen penge at

betale ejendomsavanceskat med, dels fordi hans gæld jo ville have kostet uændrede beløb i hele løbetiden uanset kurserne, hvis han havde beholdt ejendommen.

SF mener, at modellen er uholdbar.

Det er nødvendigt at have en ejendomsavancebeskatning, der passer nogenlunde med den umiddelbare oplevelse af, hvem der har en tjeneste, og hvem der ikke har.

Det går ikke, at A, der har tjent en million, skal have en skattenedsættelse, og at B, der er fattig som en kirkerotte, skal betale skat af en halv million, som han aldrig har set.

Løsningen er efter SF's vurdering en beskatning af kursgevinster og fradragsret for tab i ejendomsavancebeskatningen.

Derved vil både A og B blive stillet uændret i forhold til den gældende lovgivning, og den kritik, der har været rejst, fra bl.a. landbrugets organisationer af de nye regler vil være imødekommet.

Både SF og landbrugets organisationer har påpeget problemerne over for både regering, Venstre og Det Konservative Folkeparti. Parterne har ved flere lejligheder hver for sig givet tilsagn om, at problemerne nok skulle blive løst.

Alligevel har man i sidste ende valgt at se stort på løfterne og vedtaget en model, hvor man giver en hel bred og sagligt ubegrundet lempelse ved at forhøje indgangsværdierne i ejendomsavancebeskatningen samt en meget begrænset løsning for ejendomme med inkonvertible lån - mens de store udestående problemer med meningsløs beskatning af personer, der har tabt på stigende gæld, stadig væk består.

Denne problemstilling må rejse et ramaskrig fra de berørte skatteydere, når det engang går op for dem, at de skal beskattes af et tab.

Dansk Familielandbrugs formand, Peder Thomsen, har til fulde forstået problemstillingen og rettet en skarp kritik af den indgåede aftale.

Man kan frygte, at problemstillingerne er så teknisk indviklet, at ikke mange andre når at forstå lovens rækkevidde, før den er vedtaget.

SF ønsker lovforslaget tilbage i Skatteudvalget mellem 2. og 3. behandling med henblik på at stille de nødvendige ændringsforslag.

Et andet mindretal (Fremskridtspartiets og Dansk Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. be-

handling, men vil stemme for de af skatteministeren stillede ændringsforslag, dog ikke ændringsforslag nr. 4.

En del af mindretallet (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) bemærker, at de to lovforslag blev fremsat den 13. marts 1997 og henvist til Skatteudvalget den 3. april 1997. Det er hensigten, at de nye regler som hovedregel skal træde i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende og have virkning dels fra 1. januar 1997 og dels fra indkomståret 1998.

Reglerne angår områder, hvor der er tale om meget betydelige pengebeløb for de enkelte skatteydere, og hvor Danmark blot er en lille uanselig brik i en rivende international udvikling.

Meningen med Folketingets virksomhed skulle jo gerne være, at den enkelte samfundsborger med rigelig forberedelsestid skulle kunne fatte, hvilke væsentlige økonomiske virkninger hans eller hendes økonomiske dispositioner indebærer.

Herimod forsynder lovforslagene sig groft. De er skrevet i et sprog, som højst et encifret antal danskere vil kunne forstå, og hvor ingen af dem, der skal disponere, kan erhverve sig et tilhørligt overblik inden for de givne tidsrammer og de med rasende fart pågående ændringer i de faktiske forhold og markedsmuligheder.

Allerede som følge heraf indstiller Fremskridtspartiet lovforslagene til forkastelse, mens partiet tager stilling til hvert enkelt ændringsforslag, som det fremgår af indstillingerne. Selv om en række af ændringsforslagene gør lovforslaget mindre dårligt, så er det ikke tilstrækkeligt til, at Fremskridtspartiet kan støtte den samlede lov, som den forventes at fremstå efter 2. behandling. Fremskridtspartiet finder det i øvrigt komplet uansvarligt, at man vedtager en række regler, som kun vil få virkning for 1998, hvorefter reglerne skal laves om igen. Det er en uholdbar situation at stille virksomhederne i, som skal kunne disponere i mange år ud i fremtiden.

Fremskridtspartiets principielle holdning til emnet er, at det er tåbeligt at opretholde indkomstbeskatning under nutidens helt ændrede forhold sammenlignet med indkomstskattetankens opvækst i 1800-tallet.

I ganske særlig grad gælder denne samfundsomstilling på et område som det forelig-

gende, hvorfor det i al fald bør udskilles fra enhver forbindelse til indkomstskattesystemet.

Skal man endelig have indkomstskat på området, var reglerne i §§ 4-6 i statsindkomstskattelov nr. 104 af 15. maj 1903 i al fald at foretrække. Dels var de enkle og udformede i et for menigmand forståeligt sprog. Dels er de nedfældede i dansk retstradition, hvor de udgjorde grundpillerne på de her omhandlede områder helt frem til 1990'erne - om end der allerede fra ca. 1958 kom flere og flere forfald. Den mest markante milepæl var nemlig lov nr. 148 af 28. maj 1958.

Ser man på udviklingen siden kursgevinstlov nr. 532 af 13. december 1985, er erfaringernes lære ganske klar: I stadig mere halsende tempo har Skatteministeriet forsøgt at hamle op med markedsændringerne. De bestandige ændringer er blevet mere og mere uforståelige og har affødt administrative supplerede foreskrifter, som har givet anledning til langstrakte disputer om, hvad der i grunden er gældende ret.

Der er ingen grund til at tro, at det skulle blive anderledes med det lovsjusk, den nuværende skatteminister lægger op til ved L 194 og L 195, som ønskes halset igennem i Folketingets mest travle uge.

Et eksempel på de afledte bivirkninger, loven vil have, og hvor regeringen er totalt argumentresistente, er det forhold, at Assurandør-Societetet har opgjort forsikringsbranchens umiddelbare tab til 1,5 mia. kr. Det kommer ikke til at betyde lavere direktørlønninger i selskaberne, men stigende præmier for den almindelige dansker.

Fremskridtspartiet er af den opfattelse, at regeringen i stadig mere pinagtigt omfang søger at lave bureaukratiske værn mod en uafviselig udvikling, hvor de danske skatter og afgifter tvinger virksomhederne til at se sig om efter lempeligere forhold og dispositioner i forhold til udlandet. Fremskridtspartiet deltager ikke i dette værnsarbejde, eftersom vores opfattelse er, at skatter og afgifter skal nedsættes i et sådant omfang, at virksomhederne igen bruger flest kræfter på produktionen og skatterådgi- verne bliver arbejdsløse.

Et tredje mindretal (Enhedslistens medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil stemme imod de stillede ændringsforslag.

Ændringsforslag

Til § 4

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med udtagelse af EL):

Til § 1

1) Nr. 1 affattes således:

»1. § 1, stk. 1, affattes således:

»Lovens regler om aktier finder tilsvarende anvendelse på anparter i anpartsselskaber, andelsbeviser, konvertible obligationer, omsættelige investeringsforeningsbeviser og lignende værdipapirer.««

Til § 3

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af SF og EL):

2) Før nr. 1 indsættes som nyt nummer:

»01. § 4, stk. 3, 1. pkt., affattes således:

»Er den afståede ejendom erhvervet før den 19. maj 1993, opgøres den skattepligtiges anskaffelsessum som enten

1) ejendomsværdien pr. 1. januar 1993 med et tillæg på 10 pct. eller

2) ejendomsværdien pr. 1. januar 1993 med et tillæg på 10 pct. og med tillæg af et beløb opgjort som halvdelen af forskellen mellem denne værdi og ejendomsværdien pr. 1. januar 1996.««

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af EL):

3) Nr. 1 affattes således:

»1. § 4, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Afståelsessummen omregnes til kontantværdi, der beregnes ved, at den kontante del af afståelsessummen lægges sammen med kursværdien af de overdragne gældsposter på afståelsestidspunktet. Medmindre kursen på afståelsestidspunktet er under 100, omregnes inkonverterbare lån, der af sælger er stiftet eller overtaget før den 19. maj 1993, til kurs 100, såfremt lånet er stiftet eller overtaget til en kurs på 100 eller derunder.««

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *flertal* (S, V, KF, RV og CD):

4) Efter nr. 3 indsættes som nyt nummer:

»01. I § 6 indsættes som *stk. 4*:

»Stk. 4. Skattepligtige livsforsikringsselskaber, der som følge af reglerne i kursgevinstlovens § 28, jf. § 41, stk. 13, overgår til at anvende reglerne i § 4, stk. 3 og 4, eller reglerne i kursgevinstlovens § 28, stk. 2, i stedet for realisationsprincippet ved opgørelsen af gevinst og tab, kan ved opgørelsen efter stk. 3 for afgiftsåret 1998 til gennemsnittet af de skattepligtige indkomster i de forudgående tre indkomstår lægge et beløb svarende til forskellen mellem de berørte fordringers skattemæssige anskaffelsessum og deres regnskabsmæssige værdi ved begyndelsen af indkomståret 1998.««

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af EL):

Til § 8

5) Efter nr. 16 indsættes som nyt nummer:

»01. Efter § 27 E indsættes som ny paragraf:

»§ 28. For personer, der af et selskab modtager køberetter til aktier som vederlag som led i et ansættelsesforhold eller som led i en aftale om ydelse af personligt arbejde i øvrigt, indtræder beskattningen af den modtagne køberet først på det tidspunkt, hvor køberetten udnyttes eller afstås. Tilsvarende gælder beskattning af køberetter til aktier, som personer, der er valgt til medlem af eller medhjælp for selskabets bestyrelse, modtager som vederlag. Beskattningen sker på grundlag af køberettens værdi på udnyttelsestidspunktet henholdsvis afståelsestidspunktet.

Stk. 2. Den for selskabet modsvarende udgift ved ydelse af køberetter til aktier omfattet af stk. 1, kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for det indkomstår, hvor køberetten udnyttes eller afstås. Den fradragsberettigede udgift udgør køberettens værdi på udnyttelsestidspunktet henholdsvis afståelsestidspunktet.««

Ny paragraf

6) Efter § 10 indsættes som ny paragraf:

»§ 01

I lov om indskud på etableringskonto, jf.

lovbekendtgørelse nr. 921 af 2. december 1993, som senest ændret ved § 9 i lov nr. 1223 af 27. december 1996, foretages følgende ændring:

1. I § 4, stk. 1, 1. pkt., ændres »jf. kursgevinstlovens § 7« til: »jf. kursgevinstlovens § 38«.

Til § 11

7) Stk. 2 affattes således:

»Stk. 2. § 1, nr. 1, 3 og 5-7, § 2, § 3, nr. 01-2, § 5, § 6, § 7, § 8, nr. 1, 2, 6-12, 14, 15, 01 og 17-20, § 9, § 10, og § 01 har virkning fra og med indkomståret 1998, jf. dog stk. 5.«

8) Efter stk. 6 indsættes som nyt stykke:

»Stk. 7. § 8, nr. 3 og 4, har virkning for ekstraordinære indfrielse, der finder sted den 1. januar 1998 eller senere.«

Stk. 7 og 8 bliver herefter stk. 8 og 9.

Bemærkninger

Til nr. 1

Der er tale om en redaktionel ændring.

Til nr. 2

Det foreslås, at skattepligtige efter ejendomsavancebeskatningsloven i stedet for den gældende indgangsværdi - ejendomsværdien pr. 1. januar 1993 med et tillæg på 10 pct. - som blev fastsat i forbindelse med indførelsen af den skærpede ejendomsavancebeskatning pr. 19. maj 1993, kan anvende en indgangsværdi opgjort som den gældende indgangsværdi plus et beløb svarende til halvdelen af forskelsbeløbet mellem ejendomsværdien pr. 1. januar 1996 og den gældende indgangsværdi. Den skattepligtige får således valgfrihed mellem de to indgangsværdier - den gældende indgangsværdi henholdsvis den gældende indgangsværdi med tillæg af halvdelen af forskelsbeløbet op til ejendomsværdien pr. 1. januar 1996.

Uanset hvilken af de to indgangsværdier den skattepligtige vælger, ydes 10.000 kr.s tillægget, jf. ejendomsavancebeskatningslovens § 5, stk. 1, fra og med 1993, ligesom der i begge situationer kan medtages vedligeholdelsesudgifter og udgifter til forbedring ud over 10.000 kr. pr. kalenderår, jf. ejendomsavancebeskatningslovens § 5, stk. 2, der er afholdt den 1. januar 1993 eller senere.

Til nr. 3

Der foreslås en modifikation til forslaget om, at gældsposter, der indgår i afståelsessummen, skal omregnes til kontantværdi på grundlag af kursen på afståelsestidspunktet. Det foreslås således, at inkonverterbare lån, der indgår i afståelsessummen, skal omregnes til kurs 100, såfremt sælger har optaget eller overtaget lånet før den 19. maj 1993 og lånet er stiftet eller overtaget til en kurs på 100 eller derunder. Hvis kursen på et inkonverterbart lån, omfattet af den foreslåede særregel, på afståelsestidspunktet er under kurs 100, skal omregning dog ikke ske efter særreglen, men efter hovedreglen i 1. pkt., hvorefter omregningen skal ske med kursen på afståelsestidspunktet.

Provenu

Den foreslåede ændring af reglerne om indgangsværdi skønnes at medføre, at de samlede indgangsværdier på skønsmæssigt ca. 850 mia. kr. for ejendomme omfattet af ejendomsavancebeskatningsloven forhøjes med i størrelsesordenen 4 mia. kr. Det hermed forbundne årlige provenutab ved ejendomsafståelse anslås med stor usikkerhed til 25-50 mio. kr.

Den foreslåede modifikation af lovforslagets regler om kontantomregning af afståelsessummer vil reducere lovforslagets merprovenu. Der er ikke holdepunkter for nærmere at kvantificere den samlede provenuvirkning af de ændrede regler om kontantomregning.

Til nr. 4

Efter § 28 i forslaget til lov om skattemæssig behandling af gevinst og tab på fordringer, gæld og finansielle kontrakter (kursgevinstloven), L 194, skal livsforsikringselskaber anvende matematisk kursopskrivning på indeksregulerede obligationer og andre fastforrente-ede fordringer. Lovforslagets § 41, stk. 13, indeholder en overgangsregel for overgangen til matematisk kursopskrivning. Livsforsikringselskaber, der hidtil har anvendt realisationsprincippet, skal ved opgørelsen af gevinst og tab i indkomståret 1998 som primoværdi anvende fordringens værdi ved anskaffelsen i stedet for værdien efter § 28. Det vil sige, at livsforsikringselskaberne skal medregne hele den matematiske kursopskrivning fra anskaffelsen frem til 1998 ved indkomstopgørelsen for 1998. Da stort set alle livsforsikringselskaber allere-

de anvender matematisk kursopskrivning ved indkomstopgørelsen i forhold til nominalobligationer, vil indtægtsførelsen reelt kun vedrøre matematisk kursopskrivning på de indeksregulerede obligationer.

Efter reglerne i realrenteafgiftslovens § 6 har livsforsikringsselskaberne fradrag for positiv skattepligtig indkomst i realrenteafgiftsgrundlaget. Det er kun den del af den skattepligtige indkomst, der efter en forholdsmæssig fordeling kan henføres til de realrenteafgiftspligtige fortjenester, der kan fradrages. Værnsreglen i realrenteafgiftslovens § 6, stk. 3, indebærer dog, at den skattepligtige indkomst, der fordeles i år, hvor realrenteafgiftssatsen overstiger 34 pct., maksimeres til et beløb svarende til gennemsnittet af de skattepligtige indkomster i de forudgående tre indkomstår.

Efter gældende regler ville de kursopskrivninger på indeksobligationer, der er omfattet af § 41, stk. 13, skulle medtages i den skattepligtige indkomst i takt med, at gevinsterne på indeksobligationerne realiseres over en årrække.

Efter lovforslaget (L 194) skal livsforsikringsselskaberne medtage denne kursopskrivning samlet i den skattepligtige indkomst for 1998. Dermed vil nogle livsforsikringsselskaber kunne komme i den situation, at de skal indtægtsføre et beløb, der efter omstændighederne kan resultere i en stor positiv skattepligtig indkomst. På grund af maksimeringsreglen i realrenteafgiftslovens § 6, stk. 3, ville der ikke kunne gives nedslag på grundlag af den del, der overstiger gennemsnittet af de forudgående tre indkomstår.

For at imødegå dette foreslås det, at værnsreglen i realrenteafgiftslovens § 6, stk. 3, suspenderes i 1998. Det foreslås således, at livsforsikringsselskaberne ved opgørelsen efter realrenteafgiftslovens § 6, stk. 3, til det opgjorte gennemsnit af de skattepligtige indkomster i de forudgående tre indkomstår kan tillægge et beløb svarende til forskellen mellem de berørte fordringers skattemæssige anskaffelsessum og deres regnskabsmæssige værdi ved begyndelsen af indkomståret 1998.

Provenu

Overgangen til matematisk kursopskrivning for indeksobligationer kan indebære indtægtsførelse af et beløb på måske op imod 3 mia. kr. i 1998, uden at der dog herved skønnes at blive

udløst selskabsskat som følge af livsforsikringsselskabernes hensættelsesregler m.v., hvilket beklageligvis ikke er omtalt i lovforslagets provenubemærkninger.

Den foreslåede suspendering af værnsreglen i realrenteafgiftslovens § 6, stk. 3, i 1998 indebærer bortfald af et eventuelt merprovenu på realrenteafgiften, som dog er utilsigtet og ikke medregnet i lovforslagets provenuvirkninger.

Til nr. 5

Efter gældende regler beskattes køberetter til aktier, der tildeles medarbejdere m.v., som hovedregel på det tidspunkt, hvor medarbejderen m.v. erhverver endelig ret til køberetten. Det vil som udgangspunkt sige på tildelingstidspunktet. Selve tildelingen af køberetter til aktier kan endvidere udgøre et formuegode, der er skattepligtigt efter statskattelovens § 4 som løntillæg. Medarbejderen m.v. beskattes af køberettens værdi på tildelingstidspunktet som personlig indkomst.

Det foreslås, at beskatningstidspunktet for køberetter til aktier, som medarbejdere m.v. modtager som vederlag fra arbejdsgiveren, udskydes til det tidspunkt, hvor køberetten udnyttes eller afstås. Forslaget omfatter køberetter til aktier, der modtages som led i et ansættelsesforhold eller som led i personligt arbejde i øvrigt. Afgrænsningen svarer til afgrænsningen i ligningslovens § 16 om værdiansættelse af personalegoder. Anvendelsesområdet er dermed ikke kun almindelige lønmodtagerforhold, som f.eks. funktionærer, men også mere individuelle personlige arbejdsaftaler som f.eks. arbejdsaftaler med konsulenter, revisorer, bestyrelsesmedlemmer m.v. Derudover foreslås, at også køberetter til aktier, som et selskab i øvrigt tildeler personer, der sidder i eller er medhjælp for selskabets bestyrelse, skal være omfattet af bestemmelsen, såfremt køberetten er ydet af selskabet som led i bestyrelsesarbejdet.

Beskatningsgrundlaget er efter forslaget køberettens værdi på udnyttelses- eller afståelsestidspunktet. Værdien skal som efter de gældende regler medregnes ved opgørelsen af den personlige indkomst.

Det foreslås endvidere, at det selskab, som har ydet køberetten, først kan fradrage udgiften hertil på det tidspunkt, hvor medarbejderen m.v. udnytter eller afstår køberetten. Den fradragsberettigede udgift opgøres til det sam-

me beløb, som medarbejderen m.v. beskattes af som følge af udnyttelsen eller afståelsen.

Provenu

Den foreslåede udskydelse af beskatningstidspunktet for køberetter til aktier til afståelsestidspunktet eller udnyttelsestidspunktet vil medføre, at beskatning fremover undgås i de situationer, hvor køberetten er mindre værd på udnyttelsestidspunktet end ved tildelingen.

I det omfang beskatning på tildelingstidspunktet har været en hindring for anvendelse af køberetter til aktier som aflønningselement, kan forslaget medføre at sådanne ordninger vinder frem. Efter forslaget sker beskatningen af køberettens værdi, herunder værdistigning fra tildelingen til udnyttelsen, på udnyttelsestidspunktet som personlig indkomst.

De provenumæssige konsekvenser vurderes på denne baggrund samlet set at være beskedne.

Til nr. 6

Ændringsforslaget er fremsat under forudsætning af, at Folketinget vedtager L 235, der foreslår ændringer i anbringelsesreglerne for etableringskontomidler. Der henvises til § 1, nr. 1, i L 235. Der er tale om en rent redaktionel ændring, idet de regler om mindsterenten, der i den gældende kursgevinstlov findes i § 7, i forslaget til den nye kursgevinstlov flyttes til § 38.

Til nr. 7

Jacob Buksti (S) nfm. Lis Greibe (S) Klaus Hækkerup (S) Anna-Marie Hansen (S)

Per Kaalund (S) Jes Lunde (SF) Elisabeth Arnold (RV) Frank Aaen (EL)

Sonja Albrink (CD) Peter Brixtofte (V) Svend Aage Jensby (V)

Kristian Thulesen Dahl (DF) Jens Løgstrup Madsen (V) Flemming Hansen (KF) fmd.

Gitte Seeberg (KF) Brian Mikkelsen (KF) Kim Behnke (FP)

Det foreslås, at reglen om, at den skattepligtige kan vælge mellem den nuværende indgangsværdi og ejendomsværdien pr. 1. januar 1993 med et tillæg på 10 pct. plus halvdelen af forskellen mellem ejendomsværdien pr. 1. januar 1996 og ejendomsværdien pr. 1. januar 1993 med et tillæg på 10 pct., skal have virkning for ejendomsafståelser m.v., der finder sted i indkomståret 1998 eller senere.

Det foreslås endvidere, at modifikationen til kontantomregningsreglerne vedrørende inkonverterbare lån, som den oprindeligt foreslåede ændring af kontantomregningsreglerne, skal have virkning fra og med indkomståret 1998.

Endelig foreslås, at konsekvensændringen i etableringskontoloven skal have virkning fra og med indkomståret 1998.

Til nr. 8

Efter lovforslaget skal de foreslåede ændringer af reglerne i ligningslovens § 6 om kurs-tabsfradrag træde i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende. Da Realkreditrådet har påpeget, at denne tidlige ikrafttræden kan give realkreditinstitutterne nogle administrative problemer, idet de foreslåede ændringer kræver edb-tilretninger i institutterne, foreslås det, at ændringerne af ligningslovens § 6 først skal have virkning fra den 1. januar 1998.

Provenu

Ændringsforslaget skønnes ikke at have provenumæssige konsekvenser.